

1881-07-09

þÿ ” 1 ± Ä ¿ Å Ä ± Ç Å ´ Á ¿ ¼ μ⁻ ¿ Å Ä · Â
þÿ À ± Á μ » , ¿ Í Ã · Â α μ Ä ¬ Á Ä · Â μ » ¬² ¿
þÿ › μ Å ° É Ã⁻ ± Â μ À¹ Ã Ä ¿ » ® ½ Å À Ì
þÿ · ¼ μ Á ¿ ¼ · ½⁻ ± ½ 28 · ™ ¿ Å ½⁻ ¿ Å . . .

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11240>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

τὸ Ἰδανὲ, οὗ προεδρεύει ἡ Α. Ε. ὡς ἰμάθουμιν ἐκ διατριβῆς ἀνταποκριτοῦ τοῦ "Ν. Κιτίου" ἐκ Λευκωσίας, ὀνομαζόμενον νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὰ συμβαίνοντα ἐκεῖ.

Ἐκ τούτων λοιπὸν πάντων ἢ μυρίων ἄλλων ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ὑπαθέσωμεν ὅτι τὸ πολὺ πολὺ κατὰ τὴν ἑορτὴν ἡ Α. Μ. ἐπεδείξατο μεγαλειτέραν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀβροφροσύνην, ἢ τοῦτο διότι βεβαιότατα ἠγνόει ὅτι αὐτὸς ἐκείνος ἴσως ὁ διερμηνεύσας τὰ κομπλιμέντα του διερμηνεύς εἶχεν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἔτοιμον τὸν τοῦ τηλεγραφείου χάρτην ὡςτε λίαν συνειτῶς ἔπραξε ἡ Α. Ε.Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής μὴ ἀοκισθεὶς εἰς τὴν φερομένην [ἑστῆ ἢ ἀληθῆ] ἀγνοοῦμεν εἰσέτι γνώμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Εἶπεν ἐν τῷ Δημαρχίῳ Λάρνακος ὁ Μ. Ἀρμοστής ὅτι περιῆλθε τὴν Κύπρον ἢ ὅτι παντοῦ ὁ λαὸς ἐξέφρασεν αὐτῷ ἐὺχαριστήσεις διὰ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Καὶ εἰάν μὲν οἱ διερμηνεῖς εἶπον Ἀυτῇ ὅτι ὁ Κυπριακὸς [Χρισ. βέβαια] λαὸς προτιμᾷ νὰ ᾖναι ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, πιστῶς μεθρημῆνευσαν ἔάν ὅμως ἐνόμισεν ὅτι ὁ λαὸς ἐξέφρασεν ἐὺχαριστήσεις ἐπὶ τῆς τῆς διοικήσεως τῶν Ἀγγλων πιασάδων ἢ Καϊμακὰμιδων ἢ ἀπὸ τὰς ὀρδονάνσας, τὸν ἠπάτησαν ἀναξίως οἱ διερμηνεῖς του. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν μας ἐκπλήττει, διότι τοῦναντίον θὰ ἦτο μοναδικὴ ἴσως ἐξαιρέσις, ἀλλ' ἀποροῦμεν πῶς ἀφέθη ἢ ἀπατηθῆ ἡ Α. Ε.Ε. ἀπὸ τὴν ἀπίστον γλῶσσαν τῶν διερμηνέων, ὅταν ἔχη ὑπ' ὄψει πειστικώτατα πράγματα πᾶν ἄλλο τεκμηριούντα ἢ εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ διὰ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον τῆς διοικήσεως.

Ὅτε πέρυσιν (νομίζομεν) ἐπὶ τοῦ Τροόδου οἱ κάτοικοι τοῦ καλῶς Κοιλανίου ἐπαρουσιάσθησαν φέροντες ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐξήτουντο 1] συνδρομὴν εἰς τὸ Σχολεῖον [ἢ τοῦτο ἐσθμῆναι παράπονον τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων διὰ τὸ ὅτι ἡ ἀγγλ. διοίκησις ἐσεβάσθη ὡς νόμιμα πίστεως ἢ σέβεται μέχρι σήμερον τὴν τουρκικὴν ἀνθαιρέσιαν νὰ εἰσπράττωσιν ἀπὸ τοῦς χριστιανούς ἢ νὰ δίδωσιν εἰς τοῦς χότζιδες διὰ νὰ κάμνωσιν νὰ μάζι τῶν πιστῶν ἢ νὰ διδάσκωσι τοῦς ὀθωμανόπαιδας τὸ Κοράνι), 2] σὺστασιν δικαστηρίου ἐν Κοιλανίῳ (ἢ ταῦτα δὲν σημαίνει, νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἐκθουσιασμένοι ὑπὲρ τῶν ὑποκαταστάσεων εἰσέτι προεδρευομένων

μένων τὰ β ἢ ἢ παρὰ τὴν Σύμβασιν αὐτὴν ἢ ἐν γένει τοῦ δικασικοῦ συστήματος), 3] τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσι σαφύλι ἢ πρὸ τῆς λίαν βραδείας δεκατίσεως τῶν ἀμπέλων [ἢ ἐδῶ παράπονον διὰ τὸ φορολογικὸν σύστημα), ἐχρηάσθη ὅλη ἡ ἐξυπνάδα τῶν, περὶ τὴν Α. Ἐξοχ. διὰ νὰ πείσωσι τοῦς χωρικοὺς ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιδοθῆ, ἀλλὰ βεβαιότατα διεκοινώθη Ἀυτῇ τὸ περιεχόμενον.

Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ διαμερίσματος Κερυνείας ἀπὸ ὧς ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐποίησατο χρῆσιν τοῦ δικαιοματος ὅπερ ἐδημιούργησεν ἐαυτῷ διὰ μιᾶς τῶν ἐπιταγῶν καὶ διώρισεν δικαστὴν τὸν Ποίρον, κατεξάνευσαν ἅπαντες διὰ τὴν ἀτυχεσάτην ἐκλογὴν τοῦ προσώπου, ὅπερ ἐν ἀναφορᾷ ἐπιδοθείσῃ παρ' αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Ε.Ε. ἐχαρακτήριζον δι' ἐπιθέτων ἠκιστα τιμωτικῶν τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. ἡ δὲ δυσαρτέσκεια, ἐνῶ παρήλθον ἡδὴ μῆνες, δὲν κατηνύσθη ποσῶς, ἀλλ' ὑφίσταται ἔτι.

Οἱ ἀμπελοποιοὶ τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ (ἢ εἶναι ὅλος σχεδὸν ὁ πληθυσμὸς) ἐπέδωκαν σφοδρότατην ἀναφορὰν ἐπὶ ταῖς ἀνθαιρέτως ὀρισθείσαις ὑψηλαῖς τιμαῖς τῆς σαφύλης ἢ τοῦ οἴνου τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον.

Ὅτε προσφάτως ἡ Α. Ε.Ε. ἐπεσκέθη τὴν Πάφον, οἱ κάτοικοι διὰ τὸματος τοῦ ἐκεῖ Μητροπολίτου ἐξέφρασαν ἀπελπισίας διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλείας ζωῆς ἢ ἰδιοκτησίας.

Οἱ περὶ τὴν Λευκωσίαν ἀζάδες ἐπέδωκαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀναφορὰν φέρουσαν ἀπειρους ὑπαγραφὰς, διαμαρτυρούμενοι διὰ τὴν ἀδικίαν, ἧτις ἐγένετο αὐτοῖς ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν τιμῶν σαφύλης παρ' αὐτοῦ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Ποῖα δὲ αἰσθήματα ἐκκρατοῦσι παρὰ τῷ Κυπριακῷ λαῷ ὅλοκληρῶς μετὰ τὴν "περὶ δεκάτων" πρόσφατον ὀρδονάνσαν, ὄνταται ἐν κολῶτατα νὰ μάθῃ ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀπὸ τὰ ἐπιτόκια μέλη τοῦ νομοθετικοῦ του συμβουλίου.

Ὅταν λοιπὸν κατόπιν τοιούτων ἀποδείξωσιν, ὡς ἔχει ἀπὸ χείρας, πίστευ εἰς τὰς ἐναντίας διαβεβαιώσεις τῶν διερμηνέων του, ἐπιτρέπεται νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχει πολλὴν ἀνάγκη νὰ πίστευ εἰς τὴν ὑπαρξὴν εὐαρτεσκείας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ τὴν διοίκησιν του ἐν ἐποχῇ ἀκριβῆς, καθ' ἣν προσηγγίθη ἐπερώτησις ἢ πάλιν ἐν τῷ

Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν

ΤΟΠΙΚΑ

Μετὰ πλείστης ὄσης εὐχαριστήσεως ἔμαθον ἡ κοινωρία Λεμησοῦ ὅτι ἡ ἐν Λάρνακι εὐρισκομένη Ἑλληνικὴ Θεατρικὴ ἑταιρία τοῦ Κ. Τασσόγλου προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῆ ἢ τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ὁσῶν ἐν αὐτῇ σειράν τινα θεατρικῶν παραστάσεων Ἐσμεν βέβαιοι ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς δημόσιον λίαν ἀσμένως ὑποδέξεται τὴν πρώτην παρ' ἡμῖν Ἑλληνικὴν ταύτην ἑταιρίαν, διαβεβαιούμεν δ' αὐτὴν ὅτι ἢ παρ' ἡμῖν θέλει τύχει τῶν αὐτῶν συμπαθειῶν, οἷων ἢ παρὰ τῇ κοινωρίᾳ Λάρνακος.

Πρὸ τινων ἡμερῶν πολιταί τινες ἐζήτησαν ἄδειαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῷ ξυλίῳ περιβόλῳ ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰ οἰκοδομούμενα δημόσια κτίρια ἢ τὴν ἀποβάθραν δὲν ἐπεγράφη δ' αὐτοῖς τοῦτο, διότι ἦθελον θ' ἀπεσπᾶτο ἢ προσοχὴ τῶν ἐργατῶν ἐκ τῆς ἐργασίας των, ἐνῶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, (ἢ τοῦτο καθ' ἑκάστην συμβαίνει) ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας γυμνοὶ Ἀγγλοὶ ἢ Ἀγγλόπαιδες λουόμενοι μηδεμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων τούτων ἔργων ἔχοντες. Παρατηρήθη μάλισα ὅτι οὗτοι ἀπησχόλουν ἢ τινὰς τῶν ἐργατῶν, καθόσον τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔφερον εἰσὸς κάδου γλυκῦ ὕδωρ, ὅπερ μετὰ τὸ θαλάσσιον λουτρον ἔχονον ἐπὶ τῶν λουομένων Ἀγγλων. Βεβαίως ἢ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου τοῖς μὴ ἔχουσιν ἐργασίαν, ἢ μεγάλους γράμμασι γεγραμμένη, δὲν ἀφορᾷ μόνον εἰς τοῦς ἐν τοπίου, διὰ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων κατασκευάζονται τὰ δημόσια ταῦτα ἔργα, ἐκτός εἰν τὸ λούεσθαι θεωρῆται ὑπὸ τῶν ἐπισιτῶν ὡς ἐναγόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀφθόντων ὑπ' ὄψει τῶν περὶ ζωολεπτῶν ἐν τῷ "Ἀληθείᾳ" γραφέντων, ἀπεσάλησαν ἀνὰ τὰ χωρία ζαπτιέδες ὅπως λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἀζάδων σημειώσεις τῶν ὀνομάτων τῶν γνωστῶν κλεπτῶν. Κατὰ πόσον τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι συντελεστικόν πρὸς παῦσιν τῆς μάστιγος ταύτης θὰ πραγματοποιηθῆ ἐν προσεχῇ τινὶ φήλω. Παρατηροῦμεν δὲ μόνον ὅτι τινὲς τῶν τὰ χωρία κερμαρχαμένων Τούρκων ζαπτιέδων δὲν ἀνησυχῶσιν τὰς ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἔξεις των, ὡς παράδειγμα δὲ φερὸν μὲν τὸ ἔξῃς Τῶν 25 Ιουνίου 1890

Τούρκοι ζαπτιέδες φέροντες τὸν ἀριθ. 250 ἢ 50 ἀπῆλθον εἰς χωρίον Δορὰν, ἀφιππεύσαντες δὲ ὅπως ζητήσωσι τὸν μουκτάρην ἵνα δάξῃ αὐτοῖς κατάλυμα, ἀπῆλθον παρὰ τῇ οἰκίᾳ του τῶν Ἐλευθέρων Χριστοδούλου, Δοράτην μὲν ἀλλὰ διατρίβοντα τὸ πλεῖστον ἐν Λεμησοῦ, ὃν ἠρώτησαν ποῖος εἶναι ὁ μουκτάρης ἢ ποῦ εὐρίσκειται. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος τοῖς εἶπεν ὅτι δὲν γνωρίζει, καθόσον πρὸ πολλοῦ ἀπουσιάζει τοῦ χωρίου ἢ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἶχεν ἐκλεχθῆ νέος μουκτάρης, ὁ τὸν 250 ἀριθμ. φέρων ζαπτιέδες ἤρξατο νὰ ὑβρίζῃ αὐτὸν αἰσχρῶς, ἐσθῆκε δὲ ἢ τὴν μάστιγάν του ὅπως τὸν ἐκτυπήσῃ, ὁ δὲ ἕτερος, ὁ τὸν 50 ἀριθμ. φέρων, ἔδωκεν αὐτῷ τὸν ἵππον του ὅπως περιαγάγῃ αὐτόν. Τουναντίον πρὸς τοῦς ρηθέντας ζαπτιέδες πρᾶττει ὁ Χριστιανὸς ζαπτιές Νικόλαος Ἀπέτης, ἀριθ. 333 ὅστις ἐν τοῖς τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ χωρίοις φέρεται, πρὸς τοῦς χωρικοὺς λίαν καλῶς, ἐκπληρῶν ἢ τὰ ἐπιβληθέντα αὐτῷ καθήκοντα ἢ μηδενὸς παραπόνου πρόξενος γινόμενος.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐνῶ ὁ Ἀρχιτέκτων κ. Remy ἀνήρηχοτο ἔφιππος τὴν εἰς Ὀλυμπον ὁδόν, ἐπυροβόλησέ τις κατ' αὐτοῦ, πληρῶς, ἐντυχῶς, δὲν ἔβλαψεν αὐτόν σκουδαίως, διότι μόνον ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἐκτύπησεν αὐτόν ἡ βολή. Ὑποτίθεται ὅτι ἐργάτης τις ἐκ τῶν εἰς τὰ δημόσια ἔργα ἐργαζομένων ἐκεῖ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, διότι ὁ κ. Remy κατομεταχειρίζεται τοῦς ὑπ' αὐτόν ἐργάτας.

Οἱ ἐν Λευκωσίᾳ προσεσάλευσαν τὸν ἐν Ἀθήναις ἀξιότιμον συμπατριώτην ἡμῶν κ. Α. Κωνσταντινίδην Καθηγητῆν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Παιθεναγωγείου μετὰ τῶν δύο θυγατέρων του. Ἡ ἀπάντησις αὐτῶν κατηύφρανεν ἡμᾶς.

Κάτωθι βλέπει ἡ ἀναγνώστρις μετὰ φρασιν ἄλλων τῶν "ἡμερ. Νέων" τοῦ Λουδοῦ περιεφρασθῆ τὸ αὐθαίρετον γράψαντα ἢ αἰ ἐν Κύπρῳ ἀρχοῖς γράψαντα ὅτι ὄνταται νὰ ἐπιβληθῆ τῶν κατατροφῶν τοῦ κατοικηθῆσαν χωρίου. Ἡ ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἀποφασισμῶν τοῦ ἀποστῆσαν τοῦτο εἰς τὸν ὅσον κἀποστολῆς ἀποφασισμῶν ἀποστῆσαν, ὡς παραδείγμα δὲ φερὸν μὲν τὸ ἔξῃς Τῶν 25 Ιουνίου 1890

